

Neque enim amator dicitur, qui non amet A
semper.

Et cupiditas semper ad iucunda fertur. Nam & iucundum, quod volumus bonum amamus: verum aliud est iucundum, ac bonum: de quibus, & aliis cognatis determinare conabimur, his principiis constitutis. Quæ cupiditate, aut voluntate appetuntur, aut bona sunt, aut apparentia bona. Quapropter & iucundum concupiscibile est, quia apparet bonum: quippe quod aliis bonum iudicetur, aliis appareat tantum, etiam si non iudicetur. neque enim in eadem anima parte sunt, phantasia *ἢ δόξα* sive opinio. Patet igitur, amicium & bonum, & iucundum esse: quo determinato, altera iam hypothesis præmittenda. Bonorum enim alia simpliciter bona sunt, alia alicui, non simpliciter, atque eadem simpliciter & bona, simpliciterque iucunda. Nam quæ sano corpori conducunt, simpliciter corpori bona: quæ vero laboranti tantum, non simpliciter appellamus, velut sunt remedia, & sectioes. Similiter & iucunda simpliciter vocamus, quæ integrum, sanumque corpus oblectant: ut in clara luce, non in tenebris cernere: verum laboranti ex oculis contrarium. Et vinum iucundius esse iudicatur, non lingua ex vinolentia corrupta, quæ ne infalum quidem acetum discernat, sed sensui sincero. Similiter & in iis, quæ animam spectant, non quæ pueris, aut bestiis, sed cordatis probantur. Vrorumque igitur memores, hæc eligimus. Et quemadmodum pueri, ac bestia habent ad cordatum, sic prauus, stolidusque ad moderatum, & sapientem. His vero iucunda sunt, quæ iuxta habitus incident, quæ sunt bona, & honesta. Quia vero bona multifariam dicuntur: aliud enim quia tale sit, aliud quia utile, ac frugiferum: sic & iucundum aliud simpliciter, ac bonum simpliciter, aliud vero quod alicui videatur bonum, quemadmodum in animatis contingit: ob singula hæc aliquid ametur, & eligatur: ut hominē amant alium, quod virtute præditus, alium quia bonus, & frugiferus, alium quia iucundus ob voluptatem. Amicus autem fit, quando amatus redamata, neque id ignoratur ab ipsis. Quocirca necessum tres amicitia species esse: neque iuxta vnum aliquod omnes, neque ut vnius generis species, neque omnino æquiuocè dicantur: ad vnam enim quandā, primamque referuntur: quemadmodum medicinale, ad animam medicinale, & corpus, atque insuper etiam instrumentum,

Οὐδείς γὰρ ἐραστής ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
ἢ δὲ ὀπιθυμία τῆς ἡδέως. ταύτη μὲν τὸ φιλοῦ-
μενον τὸ ἡδύ, ὃ βουλούμεθα τὸ ἀγαθόν· ἐστὶ δὲ
ἕτερον τὸ ἡδύ καὶ τὸ ἀγαθόν. περὶ τούτων καὶ
ἑτέρων ἀλλων ἑτέρω συγγράμῃσι τούτοις, πειρατέων
διόρισται λαβούσιν ἀρχῆν πλῆθε. τὸ γὰρ ὀρε-
κτὸν καὶ βουλητὸν, ἢ τὸ ἀγαθόν ἢ τὸ φαινόμε-
νον ἀγαθόν· διὸ καὶ τὸ ἡδύ ὀρεκτόν. φαινόμενον
B γὰρ π ἀγαθόν. τοῖς μὲν γὰρ δοκεῖ, πῶς δὲ φαί-
νεται καὶ μὴ δοκεῖ. οὐ γὰρ ἐν ταύτῃ τῆς ψυχῆς
ἡ φαντασία καὶ ἡ δόξα. ὅπ μὲν τις φίλον καὶ τὸ
ἀγαθόν καὶ τὸ ἡδύ, δηλον. τοῦτον δὲ διακρι-
μῆν ληπτέον ὑποθέσθαι ἐτίερον ἑτέρω γὰρ ἀγα-
θῶν τὰ μὲν ἀπλῶς ὅταν ἀγαθὰ, τὰ δὲ πῖνι,
ἀπλῶς δὲ οὐ καὶ τὰ αὐτὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ, καὶ
ἀπλῶς ἡδέα. τὰ γὰρ τῷ ὑγιάνοντι φαερὴ σώ-
ματι συμφέροντα, ἀπλῶς εἶν σώματι ἀγα-
C θὰ· τὰ δὲ τῷ χεῖμοντι, οὐ, ὅς φαρμακείας καὶ
τομαί. ὁμοίως ὅ καὶ ἡδέα ἀπλῶς σώματι, καὶ
τῷ ὑγιάνοντι καὶ ἀλοκλήρῳ ὅς τὸ ἐν τῷ σῶτι
ὄρεσθαι καὶ ἐ τὸ ἐν τῷ σκότεινῳ κατὰ τὸ φθαλ-
μῶν ἐναντίας. καὶ ὅπως ἡδέων οὐ καὶ τῷ διε-
φθαερῆναι τῷ γλωσσίῳ ἐπὶ οἴνοφλυγίας
(ἐπεὶ οὕτως καὶ παρεργάουσι) ἀλλὰ τῆ ἀ-
διαφθόρου ἀσθῆσῃ ὁμοίως ὅ καὶ ὀπιθυμίας, ἢ καὶ
D αὐτοῖς παιδίοις καὶ πῶς θηρίοις, ἀλλὰ τοῖς
κατεστῶσιν. ἀμφοτέροισιν ζωῶν μεμνημένοι,
ταῦθ' ἀνερούμεθα. ὡς δὲ ἔχει παιδίον καὶ θη-
ρίον πρὸς ἀνθρώπον κατεστῶτα, οὕτως ἔχει
ὁ φαῦλος καὶ ἀφροσ, πρὸς τὸν ὀπιθηκῆ καὶ
φρένμον. τοῦτοις δὲ ἡδέα τὰ κατὰ τὰς ἕξεις
ταῦτα δὲ ὅτι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ καλὰ. ἐπεὶ
E οὐδὲ τὰ ἀγαθὰ πλεοναχῶς (τὸ μὲν τὸ ἀφάλι-
μῶν καὶ χεῖστον ἐπισηθὶ τὸ ἡδύ τὸ μὲν ἀπλῶς
καὶ ἀγαθόν ἀπλῶς, τὸ ὅ πῖνι, ἢ φαινόμενον ἀ-
γαθόν, ὡσπερ καὶ ὅτι ἑτέρω ἀψύχων) δι' ἐκασ-
τον τούτων ἐνδέχεται ἡμᾶς ἀρετῆσαι π καὶ
φιλεῖν, ὡσπερ καὶ ἀνθρώπων. τὸν μὲν γὰρ τρι-
ὄνδε καὶ δι' ἀρετῆν, τὸν δὲ ὅπ ὠφέλιμος καὶ
χρησίμιος, τὸν δὲ ὅπ ἡδύ καὶ ἡδονίῳ. φί-
λος δὲ γίνεται ὅταν φιλούμενος ἀντιφίη, καὶ
F τῷ τὸ μὴ λαθεῖν πῶς αὐτοῖς. ἀνάγκη ἀρε-
τεῖα φιλίας εἶδη εἶν, καὶ μῆτε κατὰ ἐν ἀπά-
σαις, μὴ δ' ὡς εἶδη ἐνὸς χήρους, μῆτε πάμπαν
λέγεσθαι ὁμωνύμως πρὸς μίαν γὰρ τινα λέ-
γοντι καὶ πρὸς τῷ ὡσπερ τὴ ἰατρικὴν καὶ ψυχικὴν
ἰατρικῆν, καὶ σώματι λέγουσιν καὶ ὄργανον
καὶ ἔργον